

UŽPIRKAU MIŠIAS VISOMS SIELOMS

Šąla pėdsakai bąla
Nyksta pirštų galai
Kol šoka šešėliai erdvėj
Nebūto stingstančio veiksmo

Jis ėjo per sniegą be garso
O pūga per jį su riksmu
Varnai vadino benamiu
Bet dangus nubraižė skliautus

Lango šerkšnas atodūsiu tirpsta
Ir ištirpus šalna aprauda savus

Sekmadienio mišios
Du kūnai iš vieno
Audros tu auka
Ir mano tu duona

